

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 177/2020-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. apríla 2020 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Júliou Vestenickou, advokátkou, Ševčenkova 5, Bratislava, pre namietané porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 5 To 6/2018 a rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 To 6/2018 z 5. decembra 2019 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť sťažovateľa [REDACTED] o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. marca 2020 prostredníctvom e-mailovej služby bez autorizácie doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) vo veci rozhodovania o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) v konaní sp. zn. 5 To 6/2018 a rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 5 To 6/2018 z 5. decembra 2019. Dňa 12. marca 2020 bolo ústavnému súdu doručené podanie právnej zástupkyne sťažovateľa označené ako „Oprava ústavnej sťažnosti a zaslanie príloh“, ktoré právna zástupkyňa odôvodnila tým, že pôvodná ústavná sťažnosť z 2. marca 2020 obsahovala viaceré administratívne omyly, ku ktorým došlo z dôvodu nepozornosti a administratívnych pochybení.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti, jej doplnenia a priložených príloh vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracoviska Banská Bystrica (ďalej len „špecializovaný trestný súd“), sp. zn. BB-3T/17/2015 zo 4. decembra 2015 uznaný vinným zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v platnom znení (ďalej len „Trestný zákon“) a z obzvlášť závažného zločinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) a ods. 4 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 141 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a zároveň mu bol uložený ochranný dohľad na dobu troch rokov. Proti uvedenému rozsudku špecializovaného trestného súdu sťažovateľ podal odvolanie, o ktorom rozhodol najvyšší súd uznesením sp. zn. 3 To 8/2016 z 30. mája 2017 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na opätovné rozhodnutie. Špecializovaný trestný súd na tomto základe rozhodol 14. februára 2018 rozsudkom tak, že sťažovateľa oslobodil. Proti tomuto rozsudku podal prokurátor odvolanie. O odvolaní prokurátora rozhodol najvyšší súd napadnutým uznesením sp. zn. 5 To 6/2018 z 5. decembra 2019 tak, že oslobodzujúci rozsudok špecializovaného trestného súdu zrušil a vec mu vrátil na opätovné rozhodnutie.

3. Sťažovateľ tvrdí, že napadnuté uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 5 To 6/2018 z 5. decembra 2019 je nezákonné, pretože v tejto veci rozhodoval nezákonný senát. Je toho

názoru, že o odvolaní prokurátora voči oslobodzujúcemu rozsudku mal opätovne rozhodnúť senát 3T, ktorý rozhodoval aj o odvolaní proti rozsudku špecializovaného trestného súdu sp. zn. BB-3T/17/2015 zo 4. decembra 2015. Nesúhlasí s postupom najvyššieho súdu a senátu 3T, ktorý po tom, ako mu bolo pridelená predmetná vec, o nej nerozhodol, ale vec posunul na opätovné pridelenie náhodným výberom a následne vec napadla senátu 5T, ktorý o nej rozhodol.

4. Na základe uvedeného sťažovateľ tvrdí, že bol odňatý svojmu zákonnému sudcovi v rozpore s čl. 48 ods. 1 ústavy a navrhuje, aby ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol nasledujúcim nálezom:

„1/ Základné práva sťažovateľa garantované v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj v čl. 6 ods. 1 Dohovoru postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a to konaním senátu 5T, vo veci rozhodovania o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR porušené boli.

2/ Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 5. decembra 2019, spis. zn. 5To 6/2018 sa zrušuje a vec sa vracia na ďalšie konanie.“

II.

Relevantné ustanovenia právnych predpisov

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) podanie

podané v elektronickej podobe bez autorizácie podľa zákona o e-Governmente je potrebné ústavnému súdu dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa zákona o e-Governmente; ak sa dodatočne nedoručí ústavnému súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Ústavný súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

8. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. V zmysle § 62 zákona o ústavnom súde ak tento zákon v piatej časti alebo šiestej časti neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, vzťahuje sa na konanie pred ústavným súdom podľa povahy veci primerane Civilný sporový poriadok.

10. V súlade s § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov

zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

11. Podľa § 184 ods. 1 písm. a) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v platnom znení (ďalej len „Trestný poriadok“) uznesenie je právoplatné, a ak neustanovuje tento zákon niečo iné, aj vykonateľné, ak zákon proti nemu nepripúšťa sťažnosť.

12. Podľa § 121 ods. 5 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len „CSP“) lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

13. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v platnom znení (ďalej len „zákon o e-Governmente“) ak osobitný predpis na účely konania o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach osôb ukladá osobe povinnosť podať alebo doručiť orgánu verejnej moci návrh na začatie konania, žalobu, žiadosť, sťažnosť, vyjadrenie, stanovisko, ohlásenie alebo iný dokument alebo ak ju na ich podanie oprávňuje, považuje sa táto povinnosť za riadne splnenú alebo toto oprávnenie za riadne využité podaním elektronického podania alebo doručením elektronického podania, ktoré je autorizované za podmienok podľa § 23 ods. 1. Ustanovením prvej vety nie sú dotknuté oprávnenia orgánu verejnej moci podľa osobitných predpisov požadovať odstránenie väd, doplnenie elektronického podania, odmietnuť prijatie elektronického podania alebo možnosť, či povinnosť orgánu verejnej moci nekonať alebo konanie zastaviť, ak je elektronické podanie neúplné. Elektronické podanie je podané jeho odoslaním

do elektronickej schránky orgánu verejnej moci; na účely preukázania momentu odoslania sa použijú údaje z potvrdenia podľa § 5 ods. 8.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

14. Z obsahu ústavnej sťažnosti ústavný súd ustálil, že jej podstatou je tvrdené porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom najvyššieho súdu v konaní sp. zn. 5 To 6/2018 a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 5 To 6/2018 z 5. decembra 2019.

15. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

16. Ústavný súd v prvom rade posúdil, či doplnenie ústavnej sťažnosti bolo vykonané v súlade so zákonom o ústavnom súde pre účely ustálenia dátumu podania ústavnej sťažnosti. Ústavná sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 3. marca 2020, a to prostredníctvom e-mailovej služby bez zaručeného elektronického podpisu. Dňa 12. marca 2020 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „Oprava ústavnej sťažnosti a zaslanie príloh“. Toto podanie obsahovalo text ústavnej sťažnosti, plnú moc na zastupovanie a ostatné prílohy a bolo doručované prostredníctvom pošty. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na § 40 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Na základe uvedeného ústavný súd ustálil, že ústavná sťažnosť sťažovateľa bola v zákonnej 10-dňovej lehote doplnená v listinnej podobe a dátum podania ústavnej sťažnosti je 3. marec 2020.

17. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti k zachovaniu lehoty na podanie ústavnej sťažnosti uviedol, že tvrdené porušovanie základných práv sťažovateľa stále trvá, a preto je lehota na podanie ústavnej sťažnosti zachovaná.

17.1 Porušenie svojich základných práv sťažovateľ vidí v nesprávnom postupe najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 To 6/2018 a napáda aj rozhodnutie

najvyššieho súdu sp. zn. 5 To 6/2018 z 5. decembra 2019. Vydaním napadnutého uznesenia najvyššieho súdu sa napadnuté konanie právoplatne skončilo. Predmetné uznesenie bolo vydané 5. decembra 2019 a jeho vydaním nadobudlo aj právoplatnosť, a to podľa § 184 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, pretože proti nemu nebola sťažnosť prípustná.

18. Doručením napadnutého rozhodnutia sa sťažovateľ dozvedel o namietanom zásahu a od tohto momentu začala v zmysle § 124 zákona o ústavnom súde plynúť lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu ku konaniu najvyššieho súdu a rovnako doručením tohto rozhodnutia začala plynúť lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu najvyššieho súdu.

18.1 Ústavný súd dopytom na špecializovaný trestný súd zistil, že napadnuté uznesenie najvyššieho súdu bolo sťažovateľovi doručené 2. januára 2020. Posledný deň lehoty na podanie ústavnej sťažnosti pripadol na 2. marec 2020, ktorý bol pracovným dňom.

19. Ústavný súd konštatuje, že ústavná sťažnosť ako celok bola podaná oneskorene. Lehota na podanie ústavnej sťažnosti uplynula 2. marca 2020. Ústavnému súde bola ústavná sťažnosť doručená 3. marca 2020. Právna zástupkyňa sťažovateľa v podaní označenom ako „Oprava ústavnej sťažnosti a zaslanie príloh“ uvádza, že ústavná sťažnosť bola zaslaná ústavnému súde 2. marca 2020. Z informácie o dátume odoslania ústavnej sťažnosti uvedenej v e-mailovej komunikácii právnej zástupkyne sťažovateľa vyplýva, že ústavná sťažnosť bola z e-mailovej adresy právnej zástupkyne sťažovateľa odoslaná 3. marca 2020 o 0.20 h.

20. Je nutné uviesť, že v prípade podania podaného prostredníctvom e-mailovej služby bez autorizácie sa lehota považuje za zachovanú, ak je podanie doručené súdu v posledný deň lehoty aj mimo úradných hodín, čo vyplýva z § 121 ods. 5 CSP, ktorý sa primerane použije aj na konanie pred ústavným súdom podľa § 62 zákona o ústavnom súde. Iný režim platí pre podania podané v zmysle § 25 ods. 1 poslednej vety zákona o e-Governmente, v zmysle ktorého je určujúci moment odoslania podania a nie jeho doručenia, ktorý sa v tomto prípade na sťažovateľa nevzťahuje. Pre včasné podanie ústavnej sťažnosti

prostredníctvom e-mailovej služby bez autorizácie bolo potrebné ju doručiť ústavnému súdu do 2. marca 2020 bez ohľadu na dátum a čas jej odoslania.

21. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2020

Jana Baricová
predsedníčka senátu